

ترجمه انگلیسی این مقاله نیز تحت عنوان:
Understanding the Lived Experience of Pilgrims of
Arba'een Walk in 2016
(The Contexts of the Arba'een Mega Event Formation)
در همین شماره مجله به چاپ رسیده است.

فهم تجربه زیسته زائران در پیاده‌روی اربعین سال ۱۳۹۵ (بسترها و زمینه‌های شکل‌گیری آبرویداد اربعین)

مهدیه بد^{۱*}

۱. پژوهشکده نظر، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۷/۰۲/۰۱ تاریخ اصلاح: ۹۷/۰۶/۱۸ تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۶/۲۷ تاریخ انتشار: ۹۷/۱۱/۰۱

چکیده

فهم شرایط و زمینه‌های شکل‌گیری گردشگری مذهبی بسیار ضروری و با اهمیت است. این پژوهش به مطالعه رویداد اربعین، به عنوان یک پدیده منحصر به فرد در حوزه گردشگری مذهبی می‌پردازد و به تأسی از پارادایم تفسیری و با اتخاذ رویکرد تحلیل تماتیک و با بهره‌گرفتن از تکنیک‌های روش تحقیق کیفی (اصحابه نیمه‌ساختاریافته، قدم‌زن عرضی، مشاهده همراه با مشارکت) تلاش می‌کند به فهم تجربه زیسته شرکت‌کنندگان ایرانی در پیاده‌روی اربعین دست یابد و از این طریق سعی در کشف ماهیت، زمینه‌ها و عوامل بسترساز شکل‌گیری رویداد اربعین دارد. یافته‌ها حاکی از آن است که زمینه‌ها و عوامل بسترساز در شکل‌گیری رویداد اربعین چنداسلوبی بوده و حضور گسترده مردم در این راه‌پیمایی‌ها صرفاً به یک عنصر تقلیل پیدا نکرده است. عوامل و زمینه‌های فرهنگی-اعتقادی، اجتماعی-اقتصادی و سیاسی-ملی از مهم‌ترین این زمینه‌ها هستند که تنوع آنها وجه بارز و عامل منحصر به فرد بودن این آبرویداد به حساب می‌آید.

وازگان کلیدی: گردشگری مذهبی، اربعین، زمینه، رویداد، زائر.

عاشرها و اربعین نیز مشاهده کرد. در روایت‌های مختلفی که از این واقعه یکسان، مناسب با فوریت‌ها و نیازهای حاکمیت، روشن‌فکران و متن مردم در تاریخ معاصر بازخوانی می‌شود (ابزاری‌شدن روایت) می‌توان مشاهده کرد که این روایت گاه ابزار «انتقاد» و گاه ابزار «سبیج توده‌ها»، گاه ابزار «سرکوب» و گاه ابزار «مقاومت» می‌شود و این تکثر روایی، ظرفیت‌های این روایت را برای بازتفسیرپذیری در جهت ابقا یا ایجاد منافع اجتماعی-سیاسی اکثربت و اقلیت نشان می‌دهد. شاکله‌حیات اجتماعی-سیاسی اکثربت و اقلیت حرکتی برخلاف هژمونی سیاسی غالب شکل گرفته و در طول تاریخ در تعارض با جریان مسلط استمرار یافته است. در

مقدمه و بیان مسئله برخی از نمادها و مناسک دینی نسبت به سایر مناسک از اهمیت بیشتری برخوردارند. علت این امر را می‌توان در بسترها شکل‌گیری حافظه دینی یک اجتماع، و خوانش‌های مختلفی که از نمادهای دینی متفاوت در ادوار مختلف تاریخی به عمل می‌آید، جستجو کرد. قیام امام حسین (ع) و خوانش‌های متعددی که از آن روایت در طول تاریخ به عمل آمده، به امام حسین (ع) و روایت عاشورا رنگ و بویی زنده و پویا بخشیده است و این پویایی را می‌توان در مناسک خاص عزاداری

* ۹۱۲۲۵۴۸۳۹۴ ، mahdih_bod@yahoo.com

باعظ از نظر

این مراسم پس از مدتی به فراموشی سپرده شد، در نهایت توسط شیخ میرزا حسین نوری مجدد احیا شد و به عنوان رسم و سنتی نیکو در میان شیعیان نشر یافت. در راستای انجام این مراسم معنوی و روحانی برخی از علماء و حتی مراجع تقليد نیز با پای پیاده به کربلا سفر کردند (غرسبان، ۱۳۹۷).

۰ رویداد^۱

به طور کلی بر سر طبقه‌بندی و تعیین واژگان کلیدی تعاریف رویداد توافق وجود ندارد. می‌توان رویدادها را بر اساس اهدافی که از طریق آن افراد را گرد هم می‌آورند یا بر اساس مظاهر و ویژگی‌های منحصر به فرد هر رویداد تعریف کرد. به طور کلی رویدادها، پدیده‌هایی موقتی هستند که هر کدام در نوع خود به دلیل تعامل بین اجزای رویداد، مردم، سیستم‌های مدیریتی، طراحی، برنامه‌ریزی و اجرا منحصر به فرد هستند و برای استفاده از این تجربه منحصر به فرد، باید در محل آن رویداد حضور داشت تا فرصت تجربه آن را از دست نداد (Zhou, 2007). رویدادها معرف شاخص‌های فرهنگی جامعه برخنگی گسترش دارند؛ به همین خاطر می‌توانند روند اشاعه فرهنگی و تبدلات بینافرهنگی را شتاب بخشند، زیرا در بسیاری از رویدادها، جمعیت کثیری از فرهنگ‌های مختلف حضور می‌یابند و بستری فراهم می‌شود که در آن، اقوامی از فرهنگ‌های گوناگون با یکدیگر در تعامل قرار بگیرند. حتی از این طریق می‌توان فرهنگ و گردشگری را به صورت همزمان اعتلا بخشید (Hussain, 2012). رویدادهای مذهبی گروهی از این رویدادها هستند که همواره توجه طیف گسترده‌ای از جهانیان را به خود جلب می‌کنند؛ رویدادهایی که در حال حاضر اهمیت بسیار بالایی در جذب گردشگر در مقیاس بین‌المللی دارند (Cerutti & Piva, 2015). وکنیک رویداد دینی را این‌گونه تعریف می‌کند: «تجمع در مقیاس بزرگ برای مناسبتی تاریخی و سالگردها» (Vokonic, 1996). در واقع، رویدادهای دینی برای افرادی که انگیزه‌ها و تمایلات دینی غالب دارند و نیز افرادی که به جنبه‌های فرهنگی رویداد دینی علاقه‌مندند، یک عامل جاذب نیرومند محسوب می‌شود. در این‌گونه رویدادها شرکت‌کنندگان بیشتر مداخله‌گرند تا تماشاگر. گتنز نیز رویدادهای دینی را گونه‌ای از رویدادهای برنامه‌ریزی شده و زیرمجموعه مراسم فرهنگی قلمداد می‌کند (Getz, 2005). راج گونه‌شناسی دیگری از رویدادها ارائه کرده و همان‌طور که در تصویر ۱ نشان داده شده است، رویدادهای دینی را در یک دستهٔ مجزا قرار می‌دهد (Raj, 2013).

چنین تفکیکی نشان می‌دهد که مراسم دینی به یک مدیریت و تجربه گردشگری دینی خاص نیازمند است (Cerutti & Piva, 2015).

این میان، امام سوم شیعیان در مقام یک مبارز و رهبر یک منبع الهام جریان‌های اعتراضی آنان بوده است.

مراسم اربعین را باید در بستر حیات سیاسی-اجتماعی تشیع و ماهیت اعتراضی آن تحلیل کرد. نگاهی به پیشینهٔ برگزاری مراسم اربعین در تاریخ عراق نشان‌دهندهٔ تضادی همیشگی میان حاکمیت سیاسی و اقلیت دینی شیعه است. بعد از رخدادهای سیاسی-نظامی خاورمیانه و انتقال قدرت حاکمیت عراق به شیعیان، این تقابل از بین رفت و همین امر موجب افزایش مشارکت شیعیان در این مراسم در سال‌های اخیر و تبدیل شدن آن به یک آبرو رویداد شد.

جنبهای اجتماعی، فرهنگی و نمادین و نگرش‌های محلی و تلقی شرکت‌کنندگان از حضور در این رویداد از مؤلفه‌های مهمی هستند که در مطالعات این حوزه تقریباً نادیده گرفته شده‌اند. در همین راستا، با هدف فهم تجربه زیسته زائرین در پیاده‌روی اربعین، می‌توان ابعاد گستردگی و معنا و ماهیت این رویداد بزرگ را از زبان شرکت‌کنندگان به عنوان اصلی‌ترین مراجع این پدیده توصیف و تفسیر نمود.

این پژوهش به مطالعه رویداد اربعین، به عنوان یک پدیده منحصر به فرد در حوزه گردشگری مذهبی می‌پردازد؛ از این رو، با تلاش برای فهم تجربه زیسته شرکت‌کنندگان ایرانی در پیاده‌روی اربعین، سعی در استخراج و تحلیل زمینه‌ها و عوامل بسترساز شکل‌گیری رویداد اربعین دارد. زیرا زمینه‌ها، عوامل و انگیزه‌های محرك مسافران است که مشخص می‌کند سفر آنها دارای چه ماهیت و معنایی است.

مبانی نظری و پیشینهٔ تحقیق

۰ پیاده‌روی اربعین

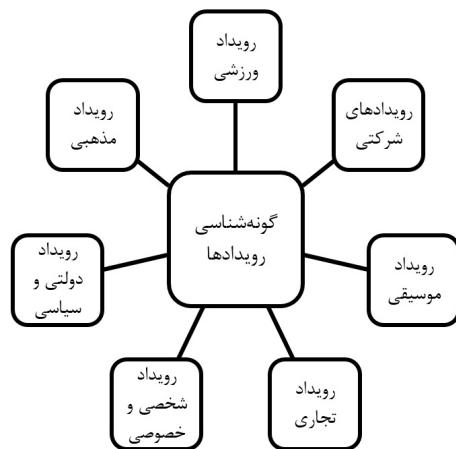
از دیدگاه برخی از علماء و فقهاء مبانی تاریخی مراسم اربعین ورود اهل بیت به کربلا در اولین اربعین حسینی (سال ۶۱ ه.ق.) و دفن سرهای کشته‌شده‌گان نبرد کربلا در کنار بدن‌هایشان بوده است. بسیاری از مورخین شیعه و اهل سنت نیز بر این عقیده‌اند که مبنای بزرگداشت این روز ورود جابر و عطیه به کربلا است (مطهری، ۱۳۶۳: ۳۰). قدمت پیاده‌روی اربعین به بلندای تاریخ شیعه است و این مراسم توانسته است در طول سالیان طولانی ضمن حفظ وحدت شیعه، عامل تحولاتی در تاریخ عراق و مسلمانان نیز بشود. بنیان‌گذار اصلی این حرکت که تاکنون دوام دارد، شیخ انصاری است که این حرکت را به عنوان رسم و نمادی برای شیعیان معرفی کرد. هرچند

طبقه‌بندی‌های مختلفی از گردشگری مذهبی وجود دارد، اما نیمین در یک دسته‌بندی جامع، گردشگری مذهبی را به چهار دستهٔ تورهای زیارتی، سفرهای تبلیغی، رویداد دینی و سفرهایی با هدف کسب تجربهٔ گروهی دسته‌بندی می‌کند.

عنصر سرگرمی از طریق تفریح، بازی و در واقع خوشحال کردن افراد در حین سفر مذهبی از بخش‌های بسیار مهم برنامه‌های سفر مذهبی به شمار می‌رود و این موارد در بهترین حالت و به صورت تضمینی در سفرهای مبتنی بر تبادل گروهی اتفاق می‌افتد. آنچه در این سفرها مهم است، وجود زبان مشترک برای عبادت یا سخنرانی توسط سخنرانان است (Niemenen, 2012: 18).

«مسیر» بر مقصد ویژگی بارز برخی از سفرهای دینی-معنوی است که نوعی سلوک را به ذهن ره giovan متبادر می‌کند. «سفر مسیرمحور» عنوانی است که نگارنده برای اشاره به این دستهٔ از سفرها به کار می‌برد. سفرهایی که در آنها خود فرآیند سفر در مرکز توجه است و یا دست کم پیمودن مسیر سفر قسمت عمداتی از مراسم دینی به شمار می‌رود و گویی مسیر سفر رنگ و بویی مقدس به خود گرفته و حضور در پیاده‌روی و پیمودن مسیر موردنظر صبغهٔ مناسکی به خود می‌گیرد. سفرهای زیارتی در مسیر سانتیاگو د کامپوستلا^۱ و نیز پیاده‌روی اربعین را می‌توان از نمونه‌های این دسته از سفرها دانست که در قالب ادبیات گردشگری اسلامی قابل بحث و بررسی است.

مطالعات انجام‌شده در حوزهٔ پدیدهٔ اربعین را می‌توان در چند دستهٔ تقسیم‌بندی کرد. دستهٔ اول که حول محور روایتها و تفسیرهای مرتبط با واقعهٔ کربلا و عاشورا و اربعین هستند و تأکید آنها بیشتر بر جنبه‌های روایی دینی (شیرازی، ۱۳۹۳؛ اباذری، ۱۳۹۳؛ قاضی‌طباطبایی، ۱۳۶۸؛ گلی‌زواره، ۱۳۹۳) و سیاسی است. از جمله این تحقیقات که امروزه بحث سیاسی در آنها بسیار پر رنگ‌تر است می‌توان به مطالعهٔ محمدی و همکاران، که به تأسی از راه‌پیمایی اربعین به بازتعریف ژئوپلیتیک شعیه پرداخته است و ابعاد سیاسی این پدیده را تشریح نموده است، اشاره کرد (محمدی، سلیمانزاد و احمدی، ۱۳۹۶). دستهٔ دوم به موضوعات اجتماعی و فرهنگی و درس‌هایی که باید از عاشورا و اربعین آموخت پرداخته‌اند (حسینی‌جلالی، ۱۳۹۳؛ زارع خورمیزی، ۱۳۹۳) که البته مطالعات اجتماعی‌ای از این دست می‌تواند بیشتر محل توجه قرار گیرد. دستهٔ سوم از مطالعات به حوزهٔ گردشگری مذهبی برمی‌گردد که جامعهٔ ایرانی بنا بر ماهیت و وجود ظرفیت‌های فرهنگی مذهبی از این

تصویر ۱. گونه‌شناسی رویدادها. مأخذ: Raj et al., 2013

۰ گردشگری مذهبی

یکی از قدیمی‌ترین اشکال سفر را می‌توان گردشگردی مذهبی و زیارتی دانست. طبق آمار، سالیانه ۳۰۰ میلیون زائر در اقصی نقاط جهان به سیاحت می‌پردازند که ۲۹ میلیون نفر از آنها را گردشگران مذهبی بین‌المللی تشکیل می‌دهند. زیارت، جشن‌های مذهبی، اعتکاف و Sharpley ... از مصادق‌های این گونه گردشگری است (Jepson, 2011 &).

گردشگری مذهبی، به طور کلی، با محوریت گرایش به امر متعالی و تقدیس نمادهای دینی انجام می‌گیرد. غالباً این سبک گردشگری با بازدید و یا مشارکت در شعائر دینی، گردش‌های دینی و مراسم آیینی خاص توسط زائران و گردشگران همراه است. عموماً گردشگری مذهبی در قالب تجمعی پیرامون یک مکان مقدس سامان می‌یابد.

در گردشگری مذهبی علاوه بر بازدید و زیارت اماکن مقدس و انجام سایر مناسک، حضور در کنفرانس‌های دینی و سایر رویدادهای فرهنگی و تجربهٔ هنر، فرهنگ، سنت و معماری دینی نیز مدنظر گردشگران قرار می‌گیرد. از این رو مرز مشخصی بین «گردشگری دینی» و «زیارت» وجود ندارد و مطالعات زیادی گردشگری مذهبی و زیارت را با هم مقایسه کرده‌اند. پژوهشگران، زیارت را به عنوان مراجعت به مکانی، با اهمیت دینی، به منظور انجام مراسم و آداب و رسوم دینی و یا برآوردن یک نیاز روحی مبتنی بر معنویت یا ایمان دینی تعریف کرده‌اند. این در حالی است که کنش‌های دین‌مدارانه گردشگران هم به زائران و هم به گردشگران شbahet دارد (فیروز جائیان، یوسفی و میرمحمد تبار، ۱۳۹۳: ۱۴۶). لذا گردشگری مذهبی را می‌توان به عنوان نوعی از سفر تعریف کرد که حد فاصل زیارت و گردشگری است.

منطقه به صورت عام دارد و کنیشگران اجتماعی-فرهنگی جامعهٔ شیعی همواره تأثیرات مهمی را در حفظ و تبدیل آن به یک ابررویداد داشته و کوشیده‌اند از ظرفیت نمادین و معناساز قیام عاشورا مناسبتسازی کنند.

آنچه در پی انجام مصاحبه‌ها و خودمردم‌نگاری‌ها در پیاده‌روی اربعین به دست آمده، بعد از انجام فرآیند کدگذاری و مفهوم‌سازی گزاره‌های بیان شده از سوی مشارکت‌کنندگان در بحث و گفتگو با محقق، در قالب جدول ۱ ارائه شده است. این جدول نشان می‌دهد که زمینه‌ها و عوامل بسترساز در شکل‌گیری رویداد اربعین چند اسلوبی بوده است و حضور گسترده مردم در این راه‌پیمایی‌ها صرفاً به یک عنصر سیاسی ختم نمی‌شود؛ بلکه فهم و معنایی چندگانه را برای ابررویداد اربعین ذکر کرده‌اند و همین تنوع و چندگانگی ماهیت حضور مردم در چنین اجتماع گسترده‌ای وجه بارز ابررویداد و منحصر به فرد بودن آن تلقی می‌شود. یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که سه زمینه و عامل بسترساز اصلی (زمینه‌های فرهنگی-اعتقادی، اجتماعی-اقتصادی و سیاسی-ملی) موجبات حضور مردم در این ابررویداد را فراهم آورده است که در ادامه شرح تفصیلی آنها ذکر خواهد شد.

۰ زمینه‌های فرهنگی-اعتقادی

در طی مطالعه میدانی به عمل آمده و مصاحبه با زائران اربعین بیشتر از هر عنصری بر مقوله‌های فرهنگی-اعتقادی تأکید شده است. غنای روایی و ظرفیت‌های حماسه امام حسین(ع) برای بازخوانی و باز تفسیر آن به اندازه‌های است که طیف‌های مختلف جامعه، از نخبگان سیاسی گرفته تا دولتمردان و از عامت مردم گرفته تا روش‌نفکران، هر یک به نحوی با امام حسین(ع) ارتباط برقرار کرده و ناگزیر از تعريف جایگاه خود نسبت به آن بوده‌اند. این آرزواندیشی در سخنان برخی از مصاحبه‌شوندگان نیز منعکس شده است؛ به طوری که با کشیدن بار سختی‌ها و مراتت‌های سفر کربلا گویی آنان با امامشان در روز عاشورا هم‌ذات‌پنداری می‌کنند و به پالایش معنوی و صفاتی باطنی می‌رسند. بسیاری از مصاحبه‌شوندگان اشاره کرده‌اند که چگونه رنج و مراتت‌های سفر را تحمل کرده‌اند. رنج‌هایی که نه تنها آنان را از ادامه‌دادن به پیاده‌روی منصرف نکرده، بلکه اشتیاق آنان را بیشتر کرده و باعث شده با حسی از معنویت و تشدید عواطف دینی راه مقصد را در پیش گیرند. یکی از مشارکت‌کنندگان این تجربه خود را چنین بازگو می‌کند:

«واقعاً هم زانوم درد می‌کرد و هم پاهام و کمرم جون نداشت، ولی قشنگ حس می‌کردم یه نیرویی من رو

مزیت برخوردار است (خوشخو و بد، ۱۳۹۵؛ مافی و سقایی، ۱۳۸۸؛ شفیعا و درودیان، ۱۳۹۶). اما آنچه که امروزه می‌توان از آن به عنوان یک ابررویداد در حوزه گردشگری یاد کرد، رویداد اربعین است که چند سالی است بسیار مورد توجه جهانیان قرار گرفته و موجب بروز پیامدهای آشکار در عرصه سیاسی و اجتماعی شده است. در زمینهٔ چنین پیامدهایی مطالعاتی با رویکرد پیامدهای روحی و تأثیر این رویدادها بر جوامع میزان انجام Bagiran, 2016; Kim & Petrick, 2005; Kim, Gursoy & Lee, 2006; Fredline & Faulkner, 2000; Jeong, 1998.

روش انجام پژوهش

برای اجرای این پژوهش از پارادایم تفسیری و از رویکرد تحلیل تماثیک استفاده شد، زیرا این پژوهش، پژوهشی توصیفی، کیفی، بازتابی و تفسیری است و متعهدانه در پی فهم ماهیت تجارت مشترک کنش‌گران است. برای بررسی ادبیات نظری و تجربی از مطالعه اسنادی و کتابخانه‌ای و برای جمع‌آوری اطلاعات میدانی، از روش مردم‌نگاری (و همچنین اتوانتوگرافی یا خودمردم‌نگاری)^۳ استفاده شده است. ابزارهای مورد استفاده برای جمع‌آوری اطلاعات میدانی شامل مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختاری‌یافته، مشاهده همراه با مشارکت مستقیم و در طی سفر و حضور در پیاده‌روی (قدمزدن عرضی) با هدف بررسی موضوع مورد مطالعه در جامعه هدف است. این پژوهش مسیر نجف تا کربلا را مورد بررسی قرار داده و در بازه زمانی ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۵ انجام پذیرفته است. با توجه حساسیت برانگیزبودن مسئله، محقق از روش نمونه‌گیری غیراحتمالی با روش تعمدی یا قضاوی و روش نمونه‌گیری انبیاشتی^۴ استفاده کرده است و سعی شده است با رجوع به خود واقعیت و حذف پیش‌داوری‌ها، اقدام به انجام مصاحبه‌های موردي و حضور در بحث‌های گروهی، به ماهیت و معنای پیاده‌روی اربعین دست پیدا کند. با انجام مصاحبه‌ها، فرآیند کدگذاری و استخراج کدها از گزاره‌های ذکر شده از سوی شرکت‌کنندگان در بحث آغاز شد و بعد از انجام هر مرحله از کدگذاری، فرآیند مقوله‌بندی کدها در طبقات مشابه و متمایز تا زمان رسیدن به کدهای تکراری و اشباع نظری ادامه پیدا کرد.

چارچوب مفهومی (بحث)

شكل‌گیری ابررویداد اربعین به صورت مستقیم و غیرمستقیم ریشه در مسائل اجتماعی-فرهنگی و سیاسی جامعه عراق و ایران به صورت خاص و جوامع شیعی

جدول ۱. مفاهیم و کدهای استخراج شده از مصاحبه‌ها. مأخذ: نگارنده.

ردیف	مفاهیم	کدهای اولیه استخراج شده از مصاحبه‌ها
۱	زمینه‌های فرهنگی- اعتقادی	مستحب و واجب دانستن سفر به اماکن مذهبی کسب هویت معنوی توصیه‌های روایات و احادیث آمرزش و رسیدن به خلوص تعلق دینی- اعتقادی پاسخ به نیازهای معنوی نذرکردن پیاده‌روی و طلب رفع حاجات زیبایی‌شناسی رنج و ظرفیت‌های امام حسین (ع) بزرگداشت عاشورا قداست امام حسین (ع) تجدید میثاق با آرمان‌های امام حسین (ع)
۲	زمینه‌های اجتماعی- اقتصادی	تقویت روابط اجتماعی افزایش عناصر سرمایه اجتماعی احیای انجمان‌ها و شبکه‌های همپیوندی دینی حس باهمبودن تقویت انسجام اجتماعی افزایش انگیزه مشارکت در فعالیت‌های خودسازی کسب هویت اجتماعی جدید و مشروع تخلیه روحی و روانی و کسب آرامش تجربه سفر به یک اجتماع مذهبی دیگر کنجدکاوی و کسب آگاهی دینی بیشتر وجود یک خیزش و حس جمعی همراه با هیجان گریز از روزمرگی ارزان و بهصرفه‌بودن هزینه‌های سفر تأمین نیازهای اولیه احساس امنیت اجتماعی
۳	زمینه‌های سیاسی- ملی	تقویت بسترها صلح‌آمیز دینی- سیاسی احیای هویت فراملی شیعیان همگرایی منطقه‌ای در برایر رقبای سیاسی افزایش حس هویت و اقتدار ملی تقویت مناسبات با کشورهای شیعی قدرت‌نمایی بین‌المللی در بحث مدیریت منطقه و مبارزه با تروریسم ثبات سیاسی امنیت در عراق کسب هویت مشروع سیاسی

تحت تأثیر خود قرار نداده‌اند و چنین پتانسیلی در طول تاریخ موجب شکل‌گیری یک «میل جمعی به کنش عزادارانه» در رابطه با واقعه کربلا در میان ایرانیان شده است؛ اجتماع‌یابی‌ای که ابتدا در قالب راهاندازی دسته‌های عزاداری در کشور نمود پیدا کرد و سپس در سطحی گسترده مسیر واحد و مقصد یگانه‌ای را برای خود برگزید و ابروپیدادی خلق کرد که از حیث کثرت و شمار مشارکت‌کنندگان در جهان کمنظیر است.

در واقع چنین رویدادی توانسته است به بازترسیم موجودیت و هویت شیعی در ابعاد بین‌المللی کمک کند. بنا بر اظهارات مصاحبه‌شوندگان در این اجتماع بزرگ

به جلو می‌بره تو گوشم می‌گه بیا ... هیچ‌جا تو عمرم همچین حسی نداشت. هر وقت دیگه از خستگی و درد زانو نمی‌دونستم چیکار کنم، امام حسین رو تجسم می‌کردم که چی کشیده و واسه نجات اسلام و به خاطر امتش چقدر سختی کشیده و حالا من به خاطر زیارت ش نمی‌تونم یه مسیر رو طی کنم؟ واقعاً هر وقت فکر می‌کردم به امام حسین، کلاً همچین افکاری بهم اراده می‌داد زیاد» (زاده زن، ۳۱ ساله).

عامل دیگر جذابیت و ظرفیت‌های امام حسین (ع) و واقعه کربلا در بسیج شیعیان است؛ تا جایی که هیچ‌کدام از دیگر امامان تا این حد عواطف دینی شیعیان را

باعظظر

کربلا اومند بودیم. دیدم داره گریه می‌کنه. خوب دوباره چی شده بابا، من حامله شدم، مثبت بوده. بعد از ۸-۷ سال دکتر آقا جواب می‌ده. فقط آدم دلش باید پاک باشه» (زاده مرد، ۶۸ ساله).

۰ زمینه‌های اجتماعی-اقتصادی

برخی از مصاحبه‌شوندگان نیز برای ابراز اجتماعی هویت خویش به اجتماع گرددامد در پیاده‌روی اربعین پیوسته و میل به اجتماع‌یابی و تعلق گروهی را در مراسمی نظیر عزاداری‌های ایام محرم و مراسم اربعین مرتفع می‌سازند. تجربه ناموفق در اجتماعی‌شدن و احساس نیاز به شناخته‌شدن به عنوان عضوی از یک گروه مرجع تثبیت‌شده و تمایل به همبستگی با دیگر اعضای گروه مرجع — که در بحث از رویداد اربعین، گروه مرجع همانا اجتماع شیعی است — و هویتی که افراد از گروه کسب می‌کنند، این افراد را به عضویت در آن سوق می‌دهد. هویتی که افراد از عضویت در این گروه کسب می‌کنند یک هویت دینی منسجم و مشترک است که بسان یک عامل جاذب بسیاری از شیعیان ایران را به سوی مشارکت در مراسم موجود در فرهنگ شیعه جذب می‌کند و در قسمت مربوط به دلایل دین‌دارانه مشارکت‌کنندگان تحت عنوان «هویت مذهبی و بازتاب هویت‌یابی جمعی شیعیان در ابعاد منطقه‌ای و جهانی» به اختصار بدان پرداخته شد. برای برخی از مصاحبه‌شوندگان، حضور در میان خیل زائران و احساس همبستگی با آنان حس مطلوبی را در ایجاد می‌کرده است؛ زیرا پس از آن پذیرفته‌شدن و عضویت خود را در یک گروه مرجع بیش از پیش حس می‌کرده‌اند و از خرسندهای مربوط به تعلق به اجتماعی برجسته‌تر، نقش‌پذیری در آن و هویت‌یابی از چنین اجتماعی بهره‌مند می‌شده‌اند.

«مدت‌ها بود دوست داشتم من رو به یه چیزی بشناسن. مثلاً... چه می‌دونم، برچسب مارکسیست به من چسبیده شه؛ برچسب فمینیست به من چسبیده شه؛ یه چیزی داشته باشم که به بقیه بگم ببینید! من اینم! وقتی رفتم کربلا و با آدمای جدیدی اونجا دوست شدم که من رو از خودشون می‌دونن این حسه به وجود اومند. به خودم گفتم ببین! تو متعلق به اینجاوی. تو یه اربعینی هستی. کاری هم ندارم، من همین الان هم نماز نمی‌خونم ولی اون فضا من رو گرفت. الان والپیر گوشیم مال اربعینه؛ تا چند وقت پیش عکس تلگرام واسه اربعین بود. خیلی وقتاً سعی می‌کنم چیزایی که از آدمای اونجا یاد گرفتم رو تو زندگیم پیاده کنم... هر سال هم قصد دارم شرکت کنم. چند نفر رو هم راضی

می‌توان این ابررویداد را به نوعی یک «صف‌آرایی هویتی» در مقابل سایر هویت‌های دینی جهانی دانست. اجتماعی با هویت مذهبی در چنین سطحی می‌تواند شور و وجود بسیاری از شیعیان را — که از یک «ما»ی جمعی قوی از نظر مذهبی برخوردارند — برانگیزد و انگیزه حضور آنان را برای مشارکت در برگزاری رویداد اربعین بیشتر کند. برخی از مشارکت‌کنندگان به احساس تعلقی اشاره کرده‌اند که از حضور در میان اجتماع راهپیمایان اربعین به دست آورده‌اند برای نمونه، یکی از مصاحبه‌شوندگان اظهاراتی دارد که نشانگ «تعلق هویتی به رویداد اربعین» است:

«اینکه می‌بینم اینقدر رسانه‌های جهان انعکاس می‌دان اربعین رو خیلی به خودم به عنوان یه شیعه افتخار می‌کنم. احساس می‌کنم شیعه بعد از قرن‌ها به جایی که حقش بوده و ازش سلب شده داره می‌رسه. اینکه حتی غیرمسلمونا هم از خداشونه بیان تو اربعین شرکت کن خودش باعث می‌شه یه شیعه سرش رو بلند بگیره و با افتخار بگه من شیعه‌م... ما تونستیم بزرگ‌ترین تجمع رو در سطح دنیا داشته باشیم بدون اینکه خونی از دماغ کسی بیاد. کجا غربیا تونستن اینقدر متمند برخورد کنن» (زاده ایرانی، ۴۸ ساله).

یکی دیگر از دلایل دین‌دارانه مشارکت‌کنندگان برای شرکت در مراسم اربعین برآورده‌شدن حاجات و توصل به شخصیت‌های مقدس برای رفع مشکلات و رسیدن به خواسته‌هایشان است. تعدادی از مشارکت‌کنندگان به وجود برخی از مشکلات در زندگی خود اشاره می‌کرده‌اند و بر اساس ذهنیت و جهان‌بینی دین‌دارانه‌شان مجرای تحقق خواسته‌هایشان را در توصل به امام حسین (ع) می‌دیده‌اند. یکی از مصاحبه‌شوندگان تجربه خود را از توصل و حاجت‌طلبی زائران چنین بیان می‌کند:

«داشتیم می‌رفتم کربلا پیرارسال همین عادی، تو خونه یه دفعه دیدم عروسی که هیچ وقت بغل من نمی‌اومند و گریه نمی‌کنه من رو گرفت بغل و گریه کرد. گفتم بابا چرا گریه می‌کنی، برای چی آخه؟ «میم»^۵ گفت بابا اینا رفتن دکتر همه جا، دکتر جوابشون کرده، همه آزمایشی دادن، بچه‌دار نمی‌شن، تموم. وا بر ما. زدم تو سرم. گفتیم بابا من آقا دارم، سرور دارم، تو رفتی دکتر؟ ما دکتر داریم خودمون. به خود امام حسین رفتم کربلا، پای ضریح قسم زهراشون دادم، یک میلیون هم نذر زینب کردن بچه‌های یزد، گفتیم برم اونجا یک میلیون رو بدم. او مدم ایران وقتی هم می‌ایم هم مشهد دوباره. برگشتم تو حسینیه هیئت. داشتم می‌رفتم که یه دفعه دیدم عروسی داره گریه می‌کنه. حالا ۲۵ روز بود ما از

تجربه خود را چنین بازگو می‌کند: «آره تو موکب‌ها مثلًا می‌رفتی همه‌چی حالا فراونی بود، حتی فکر سیم شارژر ش رو هم کرده بودن که اگر مثلًا من نوعی گوشیم سامسونگ یا آیفون یا هرچی بود، سیم شارژر هم بود، جاش هم بود، حالا همه‌چی فکرش رو و کرده بودن می‌رفتی، تو موکب که می‌رفتی جوراباتو می‌شستن کفشهاتو تمیز می‌کردن. گفت چی بیارم، گفتم هیچی نیار. تا رفتم دیدم یه کوله‌پشتی و یه پتو هم پیچیده. همون پتویی که گفتم تو موکب همون جا هم گذاشتیم موند، چون اصلاً لازم نبود» (زائر زن، ۲۳ ساله).

• زمینه‌های سیاسی-ملی

بسیاری از کشورها برای رسیدن به اهداف مختلفی چون کسب پرستیز، جلب توجه، و رونق تجارت، عضویت ملی رویدادها را پیگیری می‌کنند. در این راستا دولتها می‌توانند براساس نیاز اقتصادی یا در جهت اعتلای اقتصادی رویدادهایی را خلق یا برگزار کنند، یا براساس مقتضیات خاص هر کشور ممکن است برای فرار از بحران مشروعيت از رویدادها به عنوان یک عنصر مشروعيت‌بخش استفاده کنند، یا در جهت تقویت هویت ملی برای کشورهایی که با بحران هویت ملی و سرخوردگی اجتماعی مواجه هستند، رویدادها می‌توانند نقش ترمیمی و مثبتی داشته باشند. هر چقدر وسعت رویدادها بزرگ‌تر باشد (کمی-کیفی) تأثیر آنها بیشتر است. بسیاری از مصاحبه‌شوندها بر این باور بودند که رویداد اربعین در واقع عاملی برای «مشروعيت‌بخشی به حکومت‌های اسلامی در جهت کسب پرستیز بین‌المللی» است؛ مصاحبه‌ها حاکی از این موضوع بود که رویداد اربعین برای «مشروعيت‌بخشی» محسوب می‌شود. بستری برای «مشروعيت‌بخشی» محسوب می‌شود. این رویداد، پتانسیل مورد نیاز را برای جلب حمایت دولتها و سازمان‌های رسمی کشورهای شرکت‌کننده فراهم می‌کند. پس از فروپاشی دولت و قدرت مرکزی عراق، کشور عراق عملاً با بحران هویت ملی-اجتماعی مواجه شد. به وجود آمدن گروه‌های تندرو تروریستی مانند داعش در منطقه موجب شد عراق خود به عنوان یک کاتالیزور در ساختن یک جبهه متحد در برابر این گروه‌ها عمل کند و همین عامل برخی کشورهای منطقه و دولت عراق را متوجه گسترش و عمقبخشی به یک مراسم محلی مانند رویداد اربعین ساخت.

«رویداد اربعین در این سال‌ها از لحاظ کمی رشد فراوانی داشته خود عراق چه تأثیری داشت؟ دولت چه نقشی دارد؟ دولت نقش امینی داره، جا و مکان،

کردم بیان» (زائر زن، ۲۳ ساله). در نبود عرصه‌ای برای شرکت در مراسم، جشن‌های عمومی، کارناوال‌ها، فستیوال‌ها و سایر برنامه‌های فرهنگی عمومی در ایران که باعث تجمع هیجان‌های جمعی افراد شده و ابراز اجتماعی افراد را در اجتماعات و مراسم جمعی با دشواری روبه‌رو کرده است، می‌توان گفت که ابرویداد اربعین با تنوعات فرهنگی-محیطی مسحورکننده و هیجانات خاص خود و میزان بالای تجربه‌های بینافرهنگی غریب، غیرقابل پیش‌بینی، هیجان‌انگیز و جذابی که به گردشگران عرضه می‌کند توانسته است جایگزین مناسبی برای کنش‌گران اجتماعی در ایران باشد. تعدادی از مصاحبه‌شوندگان در بحث از علل گرایش به سفر اربعین در سخنان خود به خوبی نشان داده‌اند که چگونه «میل به فرار از کсалت و روزمرگی و تمایل به تجربه جذابیت‌های سفر به فرهنگ و سرزمینی ناآشنا و ...» آنان را به سوی سفر اربعین کشانده است. برای مثال در ادامه قسمتی از سخنان یکی از مصاحبه‌شوندگان نقل می‌شود:

«خیلی چیزا شنیده بودم از اربعین تو عراق. اینکه یه نفر تو رو تو خونه‌ش مهمون کنه و غذاهای ایرانی و عراقی و است بپزه خیلی واسم جالب بود. دوست داشتم برم از نزدیک ببینم. واقعن هم همین‌طور بود وقتی عراق شده بودم هیجان داشتم تا وقتی وارد ایران شدم. هر دفعه یه چیز باحال می‌دیدم که تا حالا ندیده بودم. اینکه یه نفر پات رو بشوره و ماساژت بد، یا دیدن اون همه آدم که هر کدوم از یه جا او مده بودن. از سفر که برگشتم تا چند هفته شارژ شارژ بودم. از اون حالت کسلی درم آورد. اینش خیلی برام خوب بود. خاطرۀ خوبی برام ساخت» (زائر، ۲۸ ساله).

از دیگر جذابیت‌های سفر اربعین به زعم قاطبه مصاحبه‌شوندگان پایین‌بودن هزینه‌های سفر اربعین در قیاس با سایر سفرها است. امکانات و سرویس‌های رفاهی-خدماتی رایگان و عرضه بسیاری از کالاهای و اقلام مورد نیاز سفر در مسیر راه‌پیمایی رضایت خاطر تمامی مصاحبه‌شوندگان را در پی داشته است. میهمان‌نوازی عراقی‌ها و غلبه فرهنگ زائرسالاری بر تعاملات میان عراقی‌ها و مسافران این رضایت را تشدید کرده است. این عوامل شهرت و تصویر ذهنی مناسبی را برای ایرانیان ایجاد کرده است و این نکته را می‌توان مهم‌ترین عامل افزایش شمار زائران در دوره‌های اخیر برگزاری این رویداد دانست. شخصی که از خدمات مذکور استفاده کرده است

نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر در راستای فهم تجربه زیسته زائران پیاده‌روی اربعین و با هدف استخراج و تحلیل زمینه‌ها و عوامل بسترساز شکل‌گیری این رویداد انجام گرفته است. تحقیقات انجام‌شده داخلی بیشتر حول محور روایت‌ها و تفسیرهای مرتبط با واقعه کربلا و عاشورا و اربعین بوده و بیشتر بر جنبه‌های روایی دینی و سیاسی این واقعه تأکید داشته‌اند و یا تحقیقاتی بوده‌اند که بیشتر ابعاد سیاسی این رویداد را مورد مطالعه قرارداده‌اند یا به موضوعات اجتماعی و فرهنگی و درس‌هایی که بایستی از عاشورا و اربعین آموخت پرداخته‌اند، اما در این پژوهش با روشی متفاوت از تحقیقات مذکور (روش کیفی و میدانی)، فهم تجربه زیسته زائران پیاده‌روی اربعین به عنوان انگیزه‌های این ابررویداد از رویکرد گردشگری دینی مورد مطالعه قرار گرفته است.

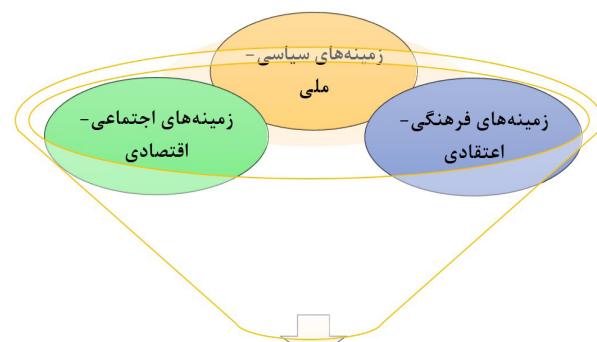
برخلاف تحقیقات پیشین خارجی (Bagiran, 2016; Kim & Petrick, 2005; Kim, Gursoy & Lee, 1998, 2006; Fredline & Faulkner, 2000; Jeong, 2000) که بیشتر به اثرات گردشگری مذهبی پرداخته‌اند، در این تحقیق، مطالعه رویداد اربعین، به عنوان یک پدیده منحصر به فرد در حوزه گردشگری مذهبی در نظر گرفته شده است که تابع انگیزه‌ها و زمینه‌هایی بوده است. بنابراین تأکید اصلی پژوهش حاضر بر مسئله زمینه‌ها و روایت‌های مورد اشاره شرکت‌کنندگان در رویداد اربعین بوده است. یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که زمینه‌ها و عوامل بسترساز در شکل‌گیری رویداد اربعین از نظر مشارکت‌کنندگان در این رویداد، صرفاً به یک عامل تقلیل پیدا نکرده و تابع عوامل متعدد و در واقع چندالوibi بوده است، به طوری که با توجه به مصاحبه‌های انجام شده و کدگذاری آنها، سه بُعد کلی به عنوان زمینه‌های اصلی این رویداد استخراج گردید که شامل زمینه‌های فرهنگی و اعتقادی، زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی و زمینه‌های سیاسی و ملی بوده است. با توجه به فراوانی کدها، در میان این ابعاد، زمینه‌های فرهنگی و اعتقادی از نظر زائران در اولویت بوده است. از مؤلفه‌های این بعد می‌توان به علل و دلایلی اشاره کرد که از نظر زائران و مصاحبه‌شوندگانداری بیشترین اهمیت بودند که برخی از آنها عبارت‌اند از: کشیدن بار سختی‌ها و مرارت‌های سفر کربلا برای هم‌ذات‌پنداری با امام حسین؛ تقلیل احساس گناه و بخشنوده‌شدن ناشی از این سفر، برآورده شدن حاجات و نیازها و به تأسی از احادیث و روایات بزرگان دینی. دومین بعد بسترساز این سفر دینی،

بنیید کار خوبی که دولت کرد، دستور داد کل مدارس در اربعین در اختیار زائرین قرار بگیره» (زائر ایرانی و موکب دار، ۲۸ ساله).

نقش کشور ایران نیز در تبدیل شدن رویداد اربعین به یک ابررویداد، بر اساس تجربیات و گزارش‌های مشارکت‌کننده‌ها و مسئولین ایرانی، نقشی پررنگ و حائز اهمیت است. مسائل منطقه‌ای بحران در سوریه و عراق و لیبی و رقابت با عربستان خود می‌تواند عاملی در جهت خواست حکومت ایران برای تقویت رویداد اربعین و همچنین برای «تقویت همگرایی منطقه‌ای در برابر رقبای سیاسی» باشد.

مصاحبه‌شونده‌ها بر این نکته تأکید داشتند که رویداد اربعین بستری برای «قدرت‌نمایی بین‌المللی در بحث مدیریت منطقه و مبارزه با تروریسم» نیز تلقی می‌شود؛ زیرا به وجود آمدن «ثبت سیاسی و امنیت در عراق» و ترویج و تبلیغ رویداد اربعین عاملی مؤثر در «تقویت بسترها و صلح‌آمیز دینی-سیاسی برای شیعیان» است. بسیاری از مصاحبه‌شونده‌ها حضور در رویداد اربعین را به عنوان تکلیفی سیاسی-دینی و ملی تلقی می‌کردند و تأکید بر هرچه باشکوه‌تر برگزارشدن آن داشتند. بنا بر توصیف و تفسیر آنها رویداد اربعین می‌تواند به «احیاء هویت فراملی شیعیان» کمک کند و «مناسبات و روابط سیاسی کشورهای شیعی را تقویت بخشد»؛ این موضوعات به نوعی از جمله مهم‌ترین زمینه‌ها و عوامل بسترساز شکل‌گیری ابر رویداد اربعین بوده است. البته مسائل و موضوعات متفاوت دیگری در این زمینه می‌توان مطرح کرد و آن هم مستلزم گستردگری در دامنه مطالعات در باب این موضوع است.

به طور کلی می‌توان انگیزه‌ها و زمینه‌های اصلی ایجاد ابررویداد اربعین را مطابق تصویر ۲ این‌گونه نشان داد:

زمینه‌ها و عوامل بسترساز شکل‌گیری
رویداد پیاده‌روی اربعین

تصویر ۲. زمینه‌ها و عوامل بسترساز شکل‌گیری رویداد پیاده‌روی اربعین.
ماخذ: نگارنده.

۳. حضور خود محقق در فرآیند گردآوری اطلاعات و تجربه زیسته در پیاده روی اربعین به نوعی استخراج و کشف معنا و ماهیت این پدیده را تسهیل کرده است.

۴. Snowball Sampling

۵ برای ناشاخته‌ماندن هویت مصاحبه‌شوندگان از حرف اول اسمشان به جای نام کامل آنها استفاده شده است.

فهرست منابع

- ۰ آقاجانی، معصومه و فراهانی‌فرد، سعید. (۱۳۹۴). گردشگری مذهبی و عوامل موثر بر آن (مطالعه موردی ایران). *فصلنامه سیاست‌های راهبردی و کلان*، ۳(۹): ۴۳-۶۶.
 - ۰ ابازری، عبدالرحیم. (۱۳۹۳). پیاده‌روی اربعین حسینی در سیره و سخن بزرگان. *فرهنگ زیارت*، ۵(۲۰-۱۹): ۱۴۸-۲۰.
 - ۰ حسینی جلالی، سید محمد رضا. (۱۳۹۳). نقش اربعین در احیاء یاد عاشورا و گسترش نهضت امام حسین (ع). *فرهنگ زیارت*، ۵(۲۰-۱۹): ۷۵-۸۴.
 - ۰ زارع خورمیزی، محمد رضا. (۱۳۹۳). اربعین‌های خونین. *مجموعه مقالات اربعین*. جمع‌آوری شده توسط جمعی از نویسندهای قم: پژوهشکده حج و زیارت.
 - ۰ شفیعی، سعید و درودیان، محمد جواد. (۱۳۹۶). درک معنویت در رویداد پیاده‌روی اربعین حسینی: براساس تجربه میدانی. *اولین همایش بین‌المللی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پاک*. همدان: شیرازی، امین. (۱۳۹۳). جایگاه زیارت اربعین در متون حدیثی و فقهی. *فرهنگ زیارت*، ۵(۲۰-۱۹): ۷۵-۸۴.
 - ۰ غربیان، مرتضی. (۱۳۹۷). راهپیمایی اربعین، ظرفیت‌ها و آسیب‌ها. *قابل دسترس در*: <https://hawzah.net/fa/Article/View/10/10/1397/8>.
 - ۰ فیروز جایان گلوگاه، علی‌اصغر، یوسفی، ندا و میرمحمد تبار، سید‌احمد. (۱۳۹۳). تحلیل کارکردی گردشگری مذهبی در ایران (فراتحلیلی از وضعیت موجود)، مجله‌ی برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری، ۳(۸): ۱۴۳-۱۶۵.
 - ۰ قاضی طباطبائی، سید محمدعلی. (۱۳۶۸). تحقیق درباره اول اربعین حضرت سید الشهداء(ع). قم: بنیاد علمی و فرهنگی شهید آیت‌الله قاضی طباطبائی.
 - ۰ گلی زواره، غلام‌رضا. (۱۳۹۳). اربعین حسینی در آثار و انتظار علماء. *فرهنگ زیارت*، ۵(۲۰-۱۹): ۱۶۹-۱۹۴.
 - ۰ مافی، عزت‌الله و سقایی، مهدی. (۱۳۸۸). بررسی گردشگری در کلان‌شهرهای مذهبی (مطالعه موردی: کلان‌شهر مشهد). *مجموعه مقالات همایش منطقه‌ای جغرافیا و توسعه پایدار شهرها*. شیراز: دانشگاه آزاد اسلامی شیراز.
 - ۰ محمدی، حمید رضا، سلیمان‌زاد، ندیمه و احمدی، ابراهیم. (۱۳۹۶). بازنمایی از ژئوپلیتیک شیعه (با تأکید بر راهپیمایی اربعین). *جغرافیا (فصلنامه علمی-پژوهشی و بین‌المللی انجمن جغرافیای ایران)*، ۱۵(۵۲): ۱۰۳-۱۲۰.
 - ۰ مطهری، مرتضی. (۱۳۶۳). حمامه حسینی. تهران: انتشارات صدرا.
 - ۰ همایون، محمد‌هادی. (۱۳۹۱). جهان‌گردی؛ ارتباطی میان فرهنگی؛ مطالعه تطبیقی الگوی غربی معاصر و الگوی اسلامی. تهران: دانشگاه امام صادق(ع).
- زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی می‌باشد که برخی از مؤلفه‌های آن از نظر مشارکت‌کنندگان مورد مصاحبه عبارت‌اند از: کسب هویت دینی منسجم و مشترک، میل به فرار از کسالت و روزمرگی و تمایل به تجربه جدید، کسب نشاط اجتماعی و تجربه جذابیت‌های سفر به سرزمینی ناآشنا، و پایین بودن هزینه سفر اربعین در قیاس با سایر سفرها. سومین بعد بستر ساز سفر زیارتی اربعین که به نسبت دو بعد فوق الذکر در نظر مشارکت‌کنندگان این سفر و مصاحبه‌شوندگان اهمیت کمتری داشت و کمتر مورد اشاره قرار گرفت، زمینه‌های سیاسی و ملی بود. در این باره، از نظر آنان، اربعین عاملی برای مشروعیت بخشی به حکومت اسلامی در جهت کسب پرستیز بین‌المللی، بستری برای قدرت‌نمایی بین‌المللی و مبارزه با تروریسم و تقویت بسترها صلح‌آمیز دینی-سیاسی برای شیعیان بوده است. نکته قابل تأمل در میان یافته‌های این تحقیق این است که در نظر قاطبه مصاحبه‌شوندگان به عنوان مشارکت‌گر در سفر زیارتی اربعین، اهمیت موضوع در کسب هویت اجتماعی و دینی و همچنین هزینه‌های به‌نسبت پایین این سفر بوده است که هر دو از عوامل بسیار مهم جذب گردشگران دینی می‌باشد، آنچه کشور عراق در حال حاضر در محقق ساختن آن موفق بوده است. از سوی دیگر یافته‌های این تحقیق نشان داد که سفر زیارتی اربعین توسط مشارکت‌کنندگان ایرانی، دسته‌بندی چهارگانه گردشگری مذهبی مورد نظر نیمی‌ین (۲۰۱۲) را شامل می‌شود و این از پتانسیل‌های بالای این رویداد حکایت دارد.
- از نقاط قوت و مزایای این پژوهش، حضور و مشارکت پژوهشگر در پیاده‌روی اربعین همگام و همراه با زائران مورد مطالعه بوده است که سبب گردید در مسیر این راهپیمایی گروههای مورد مطالعه به صورت هم‌دانه و «کنشگرانه در میدان» به ارائه نظرات و رویکردهای خود در مصاحبه‌ها اقدام نمایند.
- در تکمیل یافته‌های این پژوهش، انجام تحقیقی جامع در رابطه با پتانسیل‌ها و بسترها گردشگری دینی با مطالعه موردی سفر اربعین در ایران نیز لازم به نظر می‌رسد تا این سفر زیارتی «مسیر محور» بازخوردهای اجتماعی-اقتصادی در خود را در کشور مبدأ نیز نمایان سازد.

پی‌نوشت‌ها

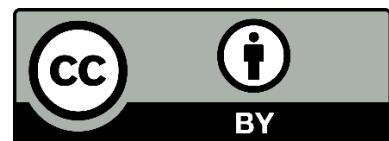
Event. ۱

Santiago de Compostela. ۲

- Bagiran, D. & Kurgun, H. (2016). A research on social impacts of the Foça Rock Festival: the validity of the Festival Social Impact Attitude Scale. *Current Issues in Tourism*, 19 (9): 930-948. DOI: 10.1080/13683500.2013.800028.
- Cerutti, S. & Piva, E. (2015). Religious Tourism and Event Management: An Opportunity for Local Tourism Development. *International Journal of Religious Tourism and Pilgrimage*, 3 (1): 55-65.
- Nassar, M. A., Mostafa, M. M. & Reisinger, Y. (2015). Factors influencing travel to Islamic destinations: an empirical analysis of Kuwaiti nationals. *International Journal of Culture, Tourism and Hospitality Research*, 9 (1): 36-53.
- Fredline, E. & Faulkner, B. (2000). Host community reactions: a cluster analysis. *Annals of Tourism Research*, 27 (3): 763-784
- Getz, D. (2005). *Event management and event tourism*. New York: Cognizant Communication Corporation.
- Getz, D. (2008). Event tourism: Definition, evolution and research. *Journal of Tourism Management*, 29 (3): 403-428.
- Hussain, I. (2012). *Impacts Of Cultural Events On Tourism In Finland*. Degree Programme in Tourism. Finland: Centria University of Applied Sciences.
- Jeong, G. H. (1998). Residents Perceptions toward the tourism Impact of the 93 EXPO development on the city of Taejon. *Journal of Tourism Studies*, 18 (1): 153- 173
- Kim, H. J., Gursoy, D. & Lee, S. B. (2006). The Impact of the 2002 World Cup on South Korea: Comparisons of Pre-and Post-Games. *Tourism management*. 27 (1): 86-96
- Kim, S. S. & Petrick, J. F. (2005). Residents' Perceptions on Impacts of the FIFA 2002 World Cup: The Case of Seoul as a Host City. *Tourism Management*, 26 (1): 25-38
- Nieminen, K. (2012). *Religious tourism- a finish perspective*. Degree Programme in Master of Hospitality Management. Finland: HAAGA-HELIJA University of Applied Sciences.
- Raj, R., Walters, P. & Rashid, T. (2013). *Event management: principles and practice*. 2nd Edition. London: SAGE Publications.
- Sharpley, R. & Jepson, D. (2011) Rural Tourism: A spiritual experience? *Annals of Tourism Research*, 38 (1): 52-71.
- Zhou, Y. J. (2007). *Government and residents' perceptions towards the Impact of a mega event: the Beijing 2008 Olympic games*. Ph.D. Thesis. Hong Kong Polytechnic University, School of Hotel and Tourism Management.

COPYRIGHTS

Copyright for this article is retained by the author(s), with publication rights granted to the Bagh-e Nazar Journal. This is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

نحوه ارجاع به این مقاله

بد، مهدیه. (۱۳۹۷). فهم تجربه زیسته زائران در پیاده روی اربعین سال ۱۳۹۵ (بسترها و زمینه های شکل گیری آبرو بیدار اربعین). *باغ نظر*, ۱۵ (۶۸): ۴۸-۳۹.

DOI:DOI: 10.22034/bagh.2019.81656
URL: http://www.bagh-sj.com/article_81656.html

